

Thomas Adelskov (S):

Ja, nu siger hr. Aage Frandsen, at han er i opposition hele tiden. Jeg kan huske, at da statsministeren var i opposition, holdt han en meget berømmet og meget omtalt grundlovstale, hvori han talte meget om kammerateri. Det var vel at mærke, da den nuværende statsminister kun var formand for partiet Venstre og ikke statsminister. Det er sådan set derfor, at jeg stiller spørgsmålet til statsministeren.

Virker det ikke lidt som kammerateri, når man – for at give en medarbejder et klap på skulderen, som for ikke at blive en belastning for kirkeministeren og for statsministeren vælger selv at sige op – giver 6 måneders løn? Ellers burde der jo være nogle objektive kriterier, hvor efter alle medarbejdere i den offentlige sektor kunne gå ind og påberåbe sig at skulle have 6 måneders løn udbetalt, fordi de under nogle forskellige, givne omstændigheder sagde op af egen drift.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til hr. Aage Frandsen må jeg bare sige, at jeg jo ikke er i stand til at kunne referere noget om en tone i en samtale, jeg ikke har overværet. Men det, jeg har fået oplyst, er altså, at Statsministeriets pressechef naturligvis har gjort det klart, at sådan en sag var og er en sag mellem kirkeministeren og hendes pressemedarbejder.

Må jeg så sige til hr. Thomas Adelskov, at det er betagende at høre hr. Thomas Adelskov og i det hele taget venstrefløjen i sådan en sag her udtale forargelse over en efter omstændighederne vel rimelig, ordentlig fratrædelsesordning.

De samme Socialdemokrater, den samme venstrefløj, som gerne vil gøre sig til af at ønske ordentlige forhold for landets lønmodtagere, udtaler her forargelse over, at der i en konkret sag i forbindelse med fratrædelse aftales en ordning, som jeg tror der i tidens løb er blevet lavet mange aftaler om, ikke bare i den offentlige sektor, men også i den private; i den private formodentlig endda mere rundhåndede.

Det er alligevel fantastisk at tænke sig, at den venstrefløj, der gerne vil gøre sig til af at gøre gode ting for landets lønmodtagere, kan være så forargede over, at man i en konkret sag som i andre sager aftaler ordentlige aftrædelsesforhold for lønmodtagere. Det synes jeg er meget mærkeligt.

Så kun til hr. Søren Søndergaard, som meget konkret stiller det spørgsmål, om man kunne forestille sig, at jeg i en given situation kunne

finde på at bevilge 10 mio. kr. til en medarbejder. Jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at alene min grænseløse påholdenhed i omgangen med såvel offentlige midler som mine egne midler ville forhindre en sådan løsning.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard for et sidste spørgsmål.

Søren Søndergaard (EL):

Nu må statsministeren ikke misforstå mig. Jeg synes altså ikke, at det er dårligt med sådan en generel regel om, at folk kan få 6 måneders løn, når de siger op fra et arbejde, det synes jeg ikke. Jeg synes bare, at der skal være nogle gennemskuelige kriterier, sådan at det ikke er nogle, der får, og andre, der ikke får.

Jeg synes, at når nu kirkeministerens pressemedarbejder får 6 måneders løn, så er det da synd, når nu turen kommer til statsministerens spindoktor, og han skal fyres, at han så ikke får noget, fordi statsministeren er så påholdende. Det synes jeg da er uretfærdigt, og det tror jeg også statsministerens pressemedarbejder synes. Det kunne da godt være, at pressemedarbejderne i regeringen måske skulle snakke sammen. Måske kunne de lave en fagforening og kræve en overenskomst med statsministeren om lige vilkår, hvad ved jeg?

Kl. 14.35

Jeg synes bare denne her diskussion klart afspejler, at man er ude på dybt vand, hvis man laver den slags ordninger uden at have nogen aftaler om det. Jeg tror faktisk, at statsministeren skulle tage initiativ til at få lavet nogle klare aftaler om, hvordan det her område skal reguleres, for det, der er nu, er noget rod.

Formanden:

Var der en markering fra hr. Arne Toft. Ja, som medspørger. Værsgo.

Arne Toft (S):

Jeg tror, at statsministeren har misforstået hr. Thomas Adelskov. Jeg tror, at det, hr. Thomas Adelskov vil, også er at give andre mulighed for at få fratrædelsesgodtgørelse.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, nu da han flere gange under debatten her har sagt, at der sandsynligvis er flere, der har fået det, og at der i alt fald under den tidligere regering har været nogle, om statsministeren så ikke bare kunne nævne et enkelt eksempel fra hans egne